

Abstrakt

V této práci se na základě výzkumu dobových pramenů snažím rekonstruovat slavnosti pražských majáles v 50. a 60. letech 20. století a zjistit, zda se opravdu jednalo o vzdor proti „režimu“, jak uvádí některé odborné texty. Na majáles nahlížím optikou Michaila Bachtina a kulturotvorných karnevalů, které mohou sloužit jako forma vyjednávání společenských změn. Světy smíchu a hry existují v prostředí jiných pravidel než každodenní svět vážnosti a mohou se stát prostředkem pro vyjednávání společenských změn i v totalitních či silně konzervativních režimech. Majáles vnímám jako karneval, který umožňuje tento přechod do světa „jen jako“, skrze který studenti mohli vyjednávat o mnohých, v Československu jinak tabuizovaných, tématech. I když se svět „jen jako“ může zdát oddělený od vážného světa, oba světy se navzájem ovlivňují a i formou hry a karnevalu je možné změnit společenská pravidla, která platí ve světě vážném. Zároveň jsou studenti chráněni i svou pozicí ve společnosti, mají širší práva než děti, ale stále ještě nepřešli do světa dospělých.